

HUIS AAN HUIS

Hans v. d. Lijke dringt door in de wereld van het Groninger lied

"'t Overkomt mie aal... mor begunt te wennen' zegt Hans v. d. Lijke uit Veererveen.

Hans is zo op het oog het type van de ruwe bolster en de blanke pit. Hij straalt allerminst een modeverschijnsel uit. Voor, bij het hekje van zijn klein arbeidershuisje, gelegen aan de Nieuwe Veendijk staat duidelijk een man die zichzelf is. Zich niets gelegen laat liggen aan uiterlijk vertoon en vraagt met zijn diepe doorrookte stem 'Kons't vinden'.

Hans v. d. Lijke's naam begint door te dringen tot de minnaars van het Groningstalig lied. En nu reeds neemt hij door zijn diepe en melodieuze stem zijn goede teksten en uitstraling een aparte plaats in.

Zondag 23 augustus trad Hans op in het rosarium van Winschoten en wist enige honderden bezoekers te boeien.

"Gaait al beter mit mie" is zijn droge verklaring voor zijn stijgende succes en de wegebende plankenkoorts, maar nog "trillen mie de knijen in de

talent heeft Hans ontdekt als een iemand met veel mogelijkheden. En Hans heeft alle vertrouwen in de Oost-Groninger dirigent die toch maar even in het PSV-stadion voor 20.000 man publiek de Carmina Burana liet uitvoeren. "Doar vol mie de mond van open" en Hans verwijst naar Verborgt en naar de manier hoe dit spektakel werd gedirigeerd.

Hans v. d. Lijke bedient zich van schitterend Gronings. Niet gezocht niet verbasterd maar gewoon puur. Hans moet wel diep in de Groningse bodem zijn

Hans, was in alle opzichten een bengel wiens talenten niet binnen de school lagen. Als 17-jarige kreeg hij zijn eerste baan als matroos-kok op een Groninger kunstvaarder van 300 ton. Hierna riep de dienstplicht en Hans "gooide" zich op de Marine. Zijn ouders waren inmiddels al weer verhuisd maar Enschede.

"Toen ik uit dienst kwam vroeg ik me af, wat moet ik in godsnaam in Enschede. In feite was ik helemaal ontworteld, ik had nergens, iets te zoeken."

Hans' broer in Eelderwolde

nol. Dit had ik zo bekeken. Ik zag al die bleke koppen achter die maskers en hoe er werd omgegaan met giftige stoffen. Ik dacht toen al, dit komt niet goed ik moet hier weg. Later kwam ik in het Academisch Ziekenhuis oud-werknemers van Aagrulon tegen, met allerlei vergiftigingsverschijnselen. Ik werkte in het ziekenhuis als schoonmaker."

Hij bewaart wel prettige herinneringen aan zijn tijd als hovenier. Op de avondschool wist hij alsnog het mulo-diploma te halen. Het Gemeentelijk Gasbedrijf nam hem aan op de afdeling kredietbewaking. "k'k Was nait wat 't was." In de 8 jaar bij het "gas" groeide Hans uit van schrijver 1 tot 2-3-4. Nu zegt hij "ik was net 'n boom mit joarringen elk joar kwam d'r aine bie."

Hans' leven verliep redelijk onstuimig. Zijn eerste huwelijk liep op de klippen. Hij woonde op een boot in Warffum en

'Nog trillen mie de knijen in de boksempiepen'

geworteld. Maar dit is overdreven blijkt.

Hans v. d. Lijke werd 48 jaar

ontfermden zich over hem. "Ik kon weinig ik had alleen maar lagere school. Nou ja ik vond werk bij een groothandel die

Hans v. d. Lijke dringt door in de wereld van het Groninger lied

"'t Overkomt mie aal... mor begint te wennen' zegt Hans v. d. Lijke uit Veelerveen.

Hans is zo op het oog het type van de ruwe bolster en de blanke pit. Hij straalt allerminst een modeverschijnsel uit. Voor, bij het hekje van zijn klein arbeidershuisje, gelegen aan de Nieuwe Veendijk staat duidelijk een man die zichzelf is. Zich niets gelegen laat liggen aan uiterlijk vertoon en vraagt met zijn diepe doorrookte stem 'Kons't vinden'.

Hans v. d. Lijke's naam begint door te dringen tot de minnaars van het Groningstalig lied. En nu reeds neemt hij door zijn diepe en melodieuze stem zijn goede teksten en uitstraling een aparte plaats in.

Zondag 23 augustus trad Hans op in het rosarium van Winschoten en wist enige honderden bezoekers te boeien.

"Gaait al beter mit mie" is zijn droge verklaring voor zijn stijgende succes en de wegebende plankenkoorts, maar nog "trillen mie de knijen in de boksempiepen", als het moment van optreden aangebroken is. "Maar het is niks vergeleken bij vroeger. Als ik dou op toneel kwam den ston ik 'te spinakken en mit aarms te swaaien... man man." Maar heel trots is Hans op de medewerking van Jan Verbogt die de Veelerveenster zanger coachst en het nodige zelfvertrouwen bijbrengt.

Verbogt, met een neus voor

talent heeft Hans ontdekt als een iemand met veel mogelijkheden. En Hans heeft alle vertrouwen in de Oost-Groninger dirigent die toch maar even in het PSV-stadion voor 20.000 man publiek de Carmina Burana liet uitvoeren. "Doar vol mie de mond van open" en Hans verwijst naar Verbogt en naar de manier hoe dit spektakel werd gedirigeerd.

Hans v. d. Lijke bedient zich van schitterend Gronings. Niet gezocht niet verbasterd maar gewoon puur. Hans moet wel diep in de Groningse bodem zijn

---

'Nog trillen mie de knijen in de boksempiepen'

---

geworteld. Maar dit is overdreven zo blijkt.

Hans v. d. Lijke werd 48 jaar geleden geboren in Utrecht. Hij was de zoon van een Utrechtse moeder en een Zeeuwse vader. Na enkele jaren trok de familie naar Apeldoorn, toen naar Groningen en vervolgens naar Roden.

"Mien voader was gymnas-tiek-leroar en sjouwde op zien plofke 's aovends bie de verai-nens laangs."

Hans, was in alle opzichten een bengel wiens talenten niet binnen de school lagen. Als 17-jarige kreeg hij zijn eerste baan als matroos-kok op een Groninger kunstvaarder van 300 ton. Hierna riep de dienstplicht en Hans "gooide" zich op de Marine. Zijn ouders waren inmiddels al weer verhuisd naar Enschede.

"Toen ik uit dienst kwam vroeg ik me af, wat moet ik in godsnaam in Enschede. In feite was ik helemaal ontworteld, ik had nergens, iets te zoeken."

Hans' broer in Eelderwolde

ontfermde zich over hem. "Ik kon weinig ik had alleen maar lagere school. Nou ja ik vond werk bij een groothandel die voornamelijk in weckflessen deed. En in die tijd schaffen de mensen zich net allemaal een diepvries aan. Geen mens kocht meer weckflessen." En Hans stond door de malaise in de weckflessen zomaar weer op de keien. Hans somt een lange rij ambachten op die hij nadien nog heeft beoefend.

"O ja, ik kreeg een baan op de chemische fabriek van Aagru-

nol. Dit had ik zo bekeken. Ik zag al die bleke koppen echte die maskers en hoe er werd omgegaan met giftige stoffen. Ik dacht toen al, dit komt niet goed ik moet hier weg. Later kwam ik in het Academisch Ziekenhuis oud-werknemers van Aagrulol tegen, met allerlei vergiftigingsverschijnselen. Ik werkte in het ziekenhuis als schoonmaker."

Hij bewaart wel prettige herinneringen aan zijn tijd als hovenier. Op de avondschool wist hij alsnog het mulo-diploma te halen. Het Gemeentelijk Gasbedrijf nam hem aan op de afdeling kredietbewaking. "k Wos nait wat 't was." In de 8 jaar bij het "gas" groeide Hans uit van schrijver 1 tot 2-3-4. Nu zegt hij "ik was net 'n boom mit joarringen elk joar kwam d'r aine bie."

Hans' leven verliep redelijk onstuimig. Zijn eerste huwelijk liep op de klippen. Hij woonde op een boot in Warffum en leerde daar zijn huidige vrouw Tinie kennen. Een echte Hoge-landster die hem het echte Gronings bijbracht.

Samen gingen ze nog één avontuur aan, Hans bouwde zich een kermis-attractie. Hij laat foto's zien van een enorme tijl water waarin 6 bootjes rondraaiden. Een oude caravan werd omgebouwd tot kassa. "En ik heb 'n ôle vrachtauto opklunderd veur 't vervoer van 't raai-ve. Maar het werd niks met de bootjes.